

out of the bin

**ΔΙΚΟ
ΠΟΛΙΣ**
ΜΙΑ ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΠΟΛΗ
ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗΣ

έκθεση trash art
02.11 - 13.11
ΔΕΥΤΕΡΑ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
MONDAY-FRIDAY 17.00-21.00

οικόπολις
πτολεμαίων 29α
5ος όροφος
οικόπολις
ptolemeon 29a
5th floor

**Κατάλογος
Exhibition catalogue**

«Out of the bin» Έκθεση Trash Art 02-13/11/20

© www.verenafink-kulturpaedagogik.de για Οικόπολις

Μετάφραση: Κωνσταντίνα Πάντζιου

Θεσσαλονίκη, Νοέμβριο 2020

„Out of the bin” Trash Art exhibition 02.-13.11.20

Verena Fink for Oikopolis

Translation: Konstantina Pantziou

Thessaloniki, November 2020

Trash Art - Τέχνη από σκουπίδια

Η ιστορία της τέχνης είναι επίσης και μια ιστορία των υλικών. Ακόμα και σήμερα θαυμάζουμε τις χιλιάδες γνήσιες απεικονίσεις του απαλού βελούδου, το αστραφτερό γυαλί, τις λαμπερές πέτρες ή τις φρουτιέρες που γνωρίζουμε από την εποχή του 17^{ου} αιώνα.

Στις αρχές του 20^{ου} αιώνα χρησιμοποιούνται τα υλικά μόνο ως υλικά. Εκτός από τα παραδοσιακά υλικά όπως η μπογιά, οι διάφοροι τύποι ξύλου, το χρυσό, το ασήμι, το μάρμαρο και ο χαλκός έχουν πλέον προστεθεί στο καλλιτεχνικό παιχνίδι όχι μόνο νέα υλικά, όπως το μπετόν, το φελιζόλ και το πλαστικό αλλά επίσης και μεταχειρισμένα υλικά από την καθημερινή ζωή.

Ο George Braque και ο Pablo Picasso βρίσκονται μεταξύ των πρώτων καλλιτεχνών που εμπλουτίζουν το 1912/13 τους κυβιστικούς πίνακές τους με καθημερινά πράγματα („Realitätsfragmente“).

Ο Kurt Schwitters, «ο πατέρας» της τέχνης από σκουπίδια, μάζευε τα πάντα από το δρόμο και τα ενσωμάτωσε στους πίνακές του.

Kurt Schwitters
"Small Sailors' Home"
Original Title: Bild 1926, 12. Kleines Seemannsheim
Assemblage
67.5 x 52 cm
1926

Τον καιρό της οικονομικής ανάκαμψης στην Ευρώπη στο τέλος της δεκαετίας του 1950, τα απόβλητα άρχισαν να διαδραματίζουν έναν νέο ρόλο στην τέχνη. Από το πλεόνασμα απορριμμάτων εμπνεύστηκαν νέοι καλλιτέχνες κάτι που είναι εμφανές στο Nouveau Realisme και στο Junk Art.

Με την υπεραφθονία των αποβλήτων στην καταναλωτική κοινωνία άλλαξε και ο ρόλος των σκουπιδιών στην τέχνη και έγινε από σκουπίδια στην τέχνη, σκουπίδια ως τέχνη (Arman Fernandez: συσσώρευση οικιακών απορριμμάτων, Daniel Spoerri: Fallen-Bilder).

Ο Song Dong συνέλεξε τα απορρίμματα 50 χρόνων από το νοικοκυριό της μητέρας του. Στη συνέχεια όλα αυτά εκτέθηκαν στη MoMa. Έκανε μια εγκατάσταση από εκατοντάδες μπουκάλια. Φλιτζάνια και δοχεία.

*Song Dong
Installation view of Projects 90
The Museum of Modern Art, NY
2009*

Με τα αυξανόμενα βουνά των απορριμμάτων στα τέλη του 20^{ου} αιώνα άρχισε να υπάρχει και η πολιτική περιβαλλοντική πτυχή στις τέχνες (Zac Freeman, πορτραίτα από πλαστικά απορρίμματα, Tom Deininger: Τοπία από τα απόβλητα, Vic Muniz: Waste Land, φωτογραφικό έργο και φιλμ).

*Zac Freeman
"Richard"
Assemblage on board
27.5 x 33.75 inches
2010*

Σίγουρα η τέχνη δεν λύνει το πρόβλημα των απορριμμάτων. Αλλά η τέχνη δίνει στο φαινόμενο της εξάπλωσης των απορριμμάτων ένα μέρος από το οποίο δεν πρέπει να εξαφανιστεί, γιατί πολύ απλά δεν μπορεί να εξαφανιστεί.

Η τέχνη επιτρέπει τη δημιουργία νέων εννοιών και έτσι αλλάζει τις τις δυνατότητες αντίληψης. Η τέχνη επιτρέπει τα σκουπίδια να βρεθούν σε άλλους χώρους και έτσι να διεισδύουν στην κοινωνική συνείδηση.

Trash Art

The history of art is also a history of material. Still today we admire the deceptively real looking depiction of soft velvet, glittery glass, sparkling stones or the fruit bowls we know from still life works of the 17th century.

At the beginning of the 20th century, the dictum to use materials only as a means to an end reversed gradually. Beneath the traditional materials like colour, different types of wood, gold, silver, marble and bronze, now new materials like concrete, polystyrene, plastic, but also already used and discarded everyday items have been included in the artistical range.

George Braque and Pablo Picasso rank among the first artists who enriched their cubistic pieces 1012/13 with everyday items (so called “reality fragments”). Kurt Schwitters, the “father” of the Trash Art, picked up from the street everything he could find and integrated the items into his pictures.

At times of the economic upswing in Europe at the end of the 50s, trash started to play a new role in art. The surplus of waste materials inspired artists anew and could be seen in Nouveau Réalisme and in Junk Art.

With the abundance of trash in the consumer society trash changed from “trash in art” to “trash as art” (Arman Fernandez: accumulation of household waste, Daniel Spoerri: “Snare-pictures”, Song Dong who exhibited in the MoMa the complete trash he collected over 50 years from his mother’s household, an installation of hundreds of empty plastic bottles, -cups and cans).

With the rising mountains of waste at the end of the 20th century, also the environmental aspect has been taken up in art (Zak Freeman: portraits from plastic waste, Vic Muniz: Waste land, photo project and movie).

Art cannot solve the waste problem. But art gives the expansion of waste a place, where it doesn’t have to disappear, because it cannot disappear. Art allows new contexts and so modified possibilities of perception. Art allows the trash to get through in other fields and so into a social consciousness.

*Arman Fernandez
„Long Term Parking“
Sculpture
1982*

Verena Fink

Πολιτιστική εκπαιδευτρια, θεραπεύτρια ψυχοτραυμάτων, σπούδασε Δραματική Τέχνη, Ιστορία της Τέχνης, Γερμανική γλώσσα, αργότερα Θεατρική εκπαίδευση (Πανεπιστήμιο του Μονάχου), Πειραματική Εκπαίδευση (Πανεπιστήμιο Linz, Αυστρία), και Θεραπεία Ψυχοτραυμάτων (Ινστιτούτο Θεραπείας Ψυχοτραυμάτων, Μόναχο).

Για πάνω από 20 χρόνια εργάζεται ως ελεύθερη επαγγελματίας στην πολιτιστική εκπαίδευση (θέατρο, τέχνες, αφήγηση) με ευπαθείς ομάδες (άτομα με ειδικές ανάγκες, πρόσφυγες, παιδιά, άτομα τρίτης ηλικίας καθώς και άτομα με άνοια). Επίσης, εργάζεται ως εκπαιδευτρια σε σεμινάρια για την πολιτιστική, την πολιτική, και τη διαπολιτισμική εκπαίδευση.

Από τα παιδικά της χρόνια ενδιαφερόταν για την οικολογία και ήταν ενεργή σε πολλές περιβαλλοντικές ομάδες.

Η πρώτη έκθεσή της με Τέχνη από Σκουπίδια (Trash Art): "Wertstoffinseln" 2013 Kinderwerkstatt Neuhausen Μόναχο/ Γερμανία.

Σπούδασε ('93-'98) και εργάστηκε (από το '95) στη Γερμανία και το φθινόπωρο του 2017 μετακόμισε στη Θεσσαλονίκη για να συνεχίσει τη ζωή και τις εργασίες της.

Cultural educator, trauma therapist. Studied dramatics, history of art, German language (M.A.), later theatre education (University Munich), experimental education (University Linz/Austria) and trauma therapy (Institute of trauma therapy Munich).

Working as a freelancer since more than 20 years in cultural education (theatre, arts, story telling) with different vulnerable groups (people with special needs, refugees, children, older people and people with dementia). Also working as a trainer in seminars about cultural/ esthetical education, political education and intercultural education.

Since her childhood interested in ecology and active in many environmental groups. First Trash Art exhibition: "Wertstoffinseln" 2013 Kinderwerkstatt Neuhausen Munich/Germany.

Studied (1993-1998) and worked (since 1995) in Germany and moved in autumn 2017 to Thessaloniki to continue her life and her work here.

Έργα

«Στο Μπάνιο»
Χαρτόνι, πλαστικά με σπρέι, σε πλαστικό
και ξύλινο κουτί

„In the Bathroom“
Cardboard, plastic with spray, in plastic and
wooden basket

2019

«Άγγελοι»
Πλαστικό και χαρτί

„Angels“
Plastic and paper

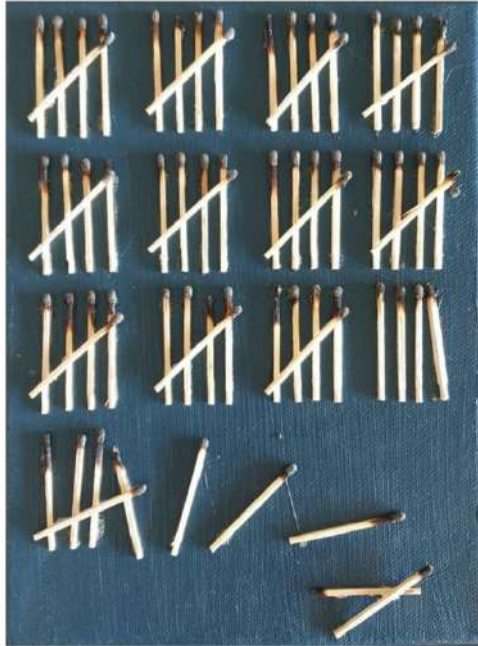
2020

«Φύση»
Τσόφλια σε αυγοθήκες με κάρδαμο και πλαστικά ζώα

“Nature”
Eggshells in egg boxes with cress and plastic animals\

2020

«Μετρώντας αντίστροφα»
Σπίρτα σε καμβά

„Counting down”
Matches on canvas

2020

«Πρωινό στο αεροδρόμιο του Μπέλφαστ»
Σως σε πλαστικές συσκευασίες, σε χαρτί

„Breakfast at the Airport Belfast”
Plastic packaged sauces on paper

2019

«7/8/2/2»
Πλαστικές σακούλες από ρύζι, φακές,
ρεβύθια, φασόλια, κόλλα

„7/8/2/2”
Plastic bags from rice, lentils, chickpeas,
beans, glue

2020

«Κάνω σκουπίδια»

„To litter”

Mixed Media

2020

«Barcode»
Τσόφλια, χαρτί και μαρκαδόρος σε κουτί
από χαρτόνι

„Barcode”
Eggsheils, paper and pen in a cardboard box

2020

«Ο τελευταίος χρόνος μου»
Τετράδιο/ Σημειώσεις και χρώμα σε
χαρτόνι

“My last year”
Notebook and colour on cardboard

2020

«Κύκνος και ντομάτες»
Κονσέρβα, πηλός, χρώμα

“Swan and tomatoes”
Can, modelling clay, colour

2020

«Άνετο χαλί»
Ξύλο, κορδόνι και καλώδια

„Cosy Carpet”
Wood, string and cables

2020

«Επόμενος πλανήτης, σε παρακαλώ»
Αλουμινόχαρτο και χρώμα σε κουτί

„Next planet, please“
Aluminium foil and colour in a box

2019

«Οξυγόνο»
Πλαστικές μινιατούρες, τσιγάρα,
μαρκαδόρος, χαρτόνι

„Oxygene“
Plastic figures, cigarettes, pens, cardboard

2019

«Βλέπω πράσινο»

„I see Green“

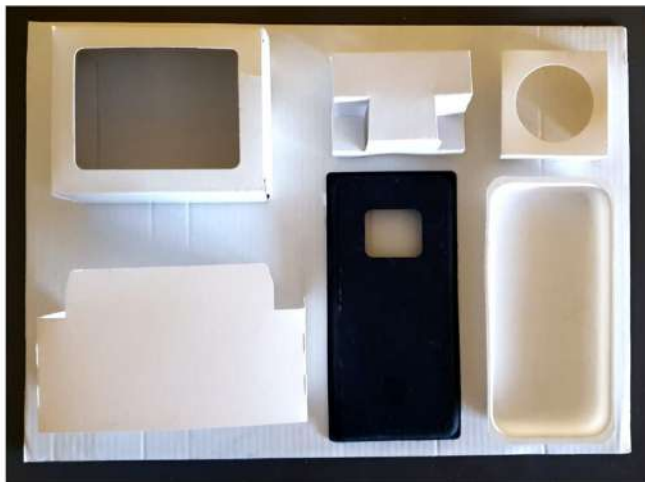
Mixed Media
2020

«Νερό»
Μπουκάλια, υλικό συσκευασίας σε ξύλο

„Water“
Glassbottles, packaging on wood

2019

«Λευκά σχήματα σε λευκό.»
Χαρτί σε χαρτόνι

„Shapes white on white.“
Paper on cardboard

2020

«Πανδημία»

„Pandemic“

Mixed Media

2020

«Μουσική και Τυρί»
CD και πλαστικό ζωγραφισμένο με
μαρκαδόρο σε ξύλο

„Music and Cheese“
CD and plastic painted with pen, on wood

2019

«Πάμε για Μπίρα»
Καπάκια με μαρκαδόρο σε ξύλο

„Let's go to have a Beer“
Crown caps and pen on wood

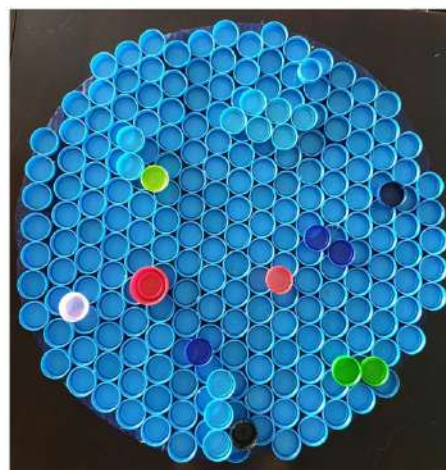
2019

«Καλή χρονιά»
Μαρκαδόρος σε χάρτινο πιάτο από κέικ

“Happy New Year”
Pen on cake plate

2020

«Ζωγραφίζοντας στο μπλε»
Καπάκια μπουκαλιών

“Drawing on Blue”
Bottle tops

2020